

Det er imidlertid Rigsadvokatens opfattelse, at der er betydelige forskelle på den tyske og den danske retstilstand, når det gælder spørgsmålet om opløsning af foreninger. Dette kommer blandt andet til udtryk ved, at den tyske grundlov og foreningslovgivning åbner mulighed for forbud mod foreninger af en række nærmere angivne grunde, hvoraf visse adskiller sig fra, hvad der kan antages at kunne danne grundlag for et forbud efter grundlovens § 78. Dette gælder for eksempel den mulighed, der efter tysk ret er for at forbyde en forening, der vender sig imod tanken om mellemfolkelig forståelse.

For så vidt angår Sverige, betragter man her Hizb-ut-Tahrir som en terrororganisation. Denne rubricering er imidlertid ikke baseret på oplysninger af så detaljeret og konkret karakter, at de vil kunne anvendes i en retlig sammenhæng, og kan derfor ikke indgå i en begrundelse for at forbyde Hizb-ut-Tahrir her i landet.

Der må efter dansk ret lægges vægt på, at der i intet tilfælde ud over den tidligere omtalte straffesag mod Hizb-ut-Tahrirs talsmand er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at personer med tilknytning til Hizb-ut-Tahrir på vegne af foreningen har begået strafbare handlinger i Danmark. Der er således ikke bevismæssigt grundlag for at fastslå, at Hizb-ut-Tahrir som et almindeligt led i sin virksomhed har anvendt ulovlige midler eller har gennemført ulovlige aktiviteter.

Det er ved undersøgelsen konstateret, at Hizb-ut-Tahrir er organiseret i en hierarkisk organisation bestående af celler, som i princippet funge-

rer uafhængigt af hinanden og kun efter instruktion fra organer eller personer, der er højere placeret i hierarkiet. Det er endvidere konstateret, at Hizb-ut-Tahrir fremtræder som en lukket organisation, der ikke umiddelbart er tilgængelig for nye medlemmer. Personer, der ønsker optagelse i Hizb-ut-Tahrir, udsættes for en massiv ideologisk påvirkning i form af skoling i organisationens synspunkter og forståelse af islam. Det kan imidlertid ved vurderingen af muligheden for at søge Hizb-ut-Tahrir opløst efter grundlovens § 78 ikke i sig selv tillægges vægt, at organisationen fremtræder som lukket, og at organisationen stiller betydelige krav om ideologisk konformitet af sine medlemmer.

Det må under henvisning hertil lægges til grund, at der ikke kan føres det nødvendige bevis for, at Hizb-ut-Tahrir virker ved ulovlige midler eller gennemfører ulovlige aktiviteter.

3. Konklusion

Det må efter en samlet vurdering på baggrund af de gennemførte undersøgelser antages, at der ikke under en eventuel sag om opløsning af Hizb-ut-Tahrir efter grundlovens § 78 vil kunne føres det fornødne bevis for, at Hizb-ut-Tahrir har et ulovligt øjemed, jf. grundlovens § 78, stk. 1, eller virker ved eller søger at nå sit mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, jf. grundlovens § 78, stk. 2.